Dosarul nr.1r-826/25 Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
nr. 1-24148403-02-1r-17072025 Judecător Viorel Botnaraș

D E C I Z I E
În numele Legii

25 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului,
Judecătorul Alexandru Spoială
Judecătorii Igor Chiroșca și Mihail Proca

a examinat în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul avocatului Oxana Ivanov în interesele inculpatului Bîrca Ion și recursul avocatului Aftenii Marin în interesele inculpatului Borta Ion declarate împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești (sediul Ialoveni) nr.1-298/24 din 26 iunie 2025, privind condamnarea lui:

Bîrcă Ion *****, a.n.*****, IDNP *****, cetățean al R. Moldova, moldovean, domiciliat în raionul Ialoveni, satul Costești, nesupus militar, cu studii medii speciale, divorțat, la întreținere o persoană, neangajat oficial în câmpul muncii, fără antecedente penale, *și lui*

Borta Ion *****, a.n.*****, IDNP *****, cetățean al R. Moldova, moldovean, domiciliat în raionul Ialoveni, satul Costești, nesupus serviciului militar, cu studii medii incomplete, căsătorit, două persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, fără antecedente penale,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal;

termenul de examinare în prima instanță : 26.12.2024 – 26.06.2025;

termenul de examinare în instanța de recurs : 17.07.2025 – 25.11.2025;

procedura de înștiințare a părților a fost legal executată;

asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 26 iunie 2025, *Bîrcă Ion* ***** și *Borta Ion* ***** se recunosc vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) Cod penal și cu aplicarea art. 80/1 alin. (1) Cod penal, se stabilește pedeapsă fiecăruia sub formă de amendă în mărime de 840 unități convenționale, ce constituie suma de 42000 (patruzeci și două mii) lei. Se aplică în privința lui Bîrcă Ion ***** și Borta Ion ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, care urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă. Conform art. 162 Cod de procedură penală, corpurile delicte – o grămadă de lemne de foc, tăiate în buturugi scurte de 30-50 cm., cu volum aproximativ de 4,5 m3, microbuzul de model „Mercedes Benz Sprinter”, cu n/î ***** și un ferestrău electric

cu baterie de marca „Makita” – de păstrat la dosarul penal, care a fost disjungat, în privința lui *****, *****și *****.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpații Bîrcă Ion și Borta Ion, și alte persoane în privința cărora cauza a fost disjungată, la data de 03.11.2024, în perioada de timp aproximativ 13:30-17:30, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, s-au deplasat în extravilanul localității Zîmbreni, raionul Ialoveni, de unde au tăiat și sustras pe ascuns, dintr-o fâșie forestieră gestionată de APL Zîmbreni, 44 arbori de salcâm și ulm, cu volumul total al masei lemnoase de 8 m3, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în valoare totală de 11728 lei.

3. La data de 09 iulie 2025, avocatul Oxana Ivanov în interesele inculpatului Bîrca Ion a depus recurs în termen prin care solicită casarea parțială a sentinței din 26.06.2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, rejudecarea cauzei, pronunțând o nouă decizie prin care să fie aplicată față de Bîrcă Ion și Borta Ion pedeapsa cu amendă în cuantum minimal, cu restituirea mijlocului de transport lui Bîrcă Ion. În motivarea recursului a invocat că:

- la stabilirea felului şi cuantumului pedepsei, instanța de fond, ignorând cerințele art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, nu a ținut cont de persoana inculpatului Bîrcă Ion, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, nu a ținut de circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite, nu a ținut cont că infracțiunea a fost săvârșită din imprudență;
- consideră că instanța de fond a aplicat în mod nejustificat o pedeapsă disproporționată, stabilind amenda în cuantum de 840 unități convenționale, cu mult peste limita solicitată de acuzatorul de stat (500 u.c.) fără a prezenta o motivare concretă şi pertinentă care să justifice această agravare, or această soluție contravine principiilor fundamentale ale individualizării pedepsei, proporționalității şi legalității procesului penal;
- instanța nu a motivat în mod adecvat de ce a depășit solicitările atât a acuzării cât şi a apărării şi a aplicat o pedeapsă care nu corespunde gravității faptei şi nici scopului reeducativ. Inculpatul nu are antecedente penale, este o persoană muncitoare, cu familie şi la prima abatere. Suma de 42.000 lei reprezintă o sumă disproporționată pentru el, în condițiile în care prejudiciul evaluat este de 11 728 lei - adică de aproape patru ori mai mic decât amenda aplicată. Aplicarea unei sancțiuni pecuniare în cuantum 42 000 lei este vădit disproporționată, pornind de la faptul că fapta comise de Bîrca Ion nu este una ieșită din comun şi se califică ca infracțiune ușoară, adică fapta comisă a fost una tipică pentru infracțiunile contra patrimoniului, iar prejudiciul produs, în valoare de 11 728 lei, deși semnificativ pentru partea vătămată, nu poate fi calificat ca major sau deosebit de mare. Mai mult ca atât, Bîrcă nu este recidivist, nu are antecedente penale şi a conlucrat cu organele de stat pe tot parcursul procesului. A recunoscut fapta, şi-a exprimat regretul şi a manifestat disponibilitate pentru repararea prejudiciului. Toate aceste elemente ar fi trebuit să fie luate în considerație de instanță şi în mod normal să ducă la aplicarea unei sancțiuni mai blânde;
- instanța de fond în mod neîntemeiat nu a dispus restituirea automobilul Mercedes

Benz Sprinter cu numărul de înmatriculare ***** inculpatului, atribuindu-l drept corp delict împreună cu lemnele tăiate si un ferăstrău electric. Consideră că această calificare este greșită din punct de vedere legal, or potrivit art. 162 din Codul de procedură penală, corpurile delicte sunt obiecte care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea infracțiunii, au păstrat urme ale infracțiunii, au fost produse prin comiterea infracțiunii în speță, automobilul nu a fost folosit la tăierea arborilor, nu a fost modificat sau adaptat în vreun fel pentru săvârșirea faptei, ci doar a fost folosit ulterior pentru a transporta lemnul. Astfel, nu putem vorbi de un obiect care a servit nemijlocit la comiterea infracțiunii, iar simplul fapt că a fost implicat în transport nu este suficient pentru a justifica reținerea lui ca şi corp delict;

- instanța nu a motivat de ce se menține în continuare reținut, în condițiile în care inculpatul a fost deja condamnat şi bunul nu mai are valoare probatorie. Menținerea acestuia în posesia autorităților echivalează cu o ingerință nejustificată în dreptul de proprietate, garantat de articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Curtea Europeană a subliniat în cauza Bucur şi Toma c. României că ingerințele în dreptul de proprietate trebuie să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim şi să fie proporționale. în cazul nostru, niciuna dintre aceste condiții nu este îndeplinită. Inculpatul Bîrca Ion a recunoscut fapta, a colaborat pe deplin cu organele de urmărire penală, şi a fost condamnat printr-o pedeapsă cu amendă, care reflectă caracterul mai puțin grav al infracțiunii. Reținerea automobilului are consecințe disproporționate, mai ales ținând cont de faptul că acest bun este necesar pentru activitatea de zi cu zi ale inculpatului. În aceste condiții, solicită respectuos instanței de recurs să dispună restituirea automobilului Mercedes Benz Sprinter către proprietarul său, Bîrca Ion, întrucât nu există nici un temei legal care să justifice menținerea acestuia ca şi corp delict.

4. La data de 11 iulie 2025, avocatul Marin Aftenii în interesele inculpatului Borta Ion a depus recurs în termen prin care solicită casarea parțială a sentinței din 26.06.2025 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, rejudecarea cauzei, pronunțând o nouă decizie prin care să fie aplicată față de Bîrcă Ion și Borta Ion pedeapsa cu amendă în mărime minimă, cu restituirea mijlocului de transport lui Borta Ion. În motivarea recursului a invocat că:

- instanța de fond nu a dat apreciere justă asupra motivelor invocate de partea apărării în solicitarea de stabilirea unei pedepse mai blânde, or inculpatul a recunoscut în totalitate faptele incriminate, nu a solicitat administrarea probelor noi;
- inculpatului nu i-a fost aplicată nicio măsură preventivă până la pronunțarea sentinței, ce denotă lipsa unui pericol social din partea acestuia. Este neclară necesitatea aplicării măsurii preventive prin sentința contestată;
- nu poate fi ignorat faptul că nici procurorul pe caz nu a solicitat o pedeapsă atât de dură, or în ședința de judecată, procurorul a solicitat o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 u.c. cu eliberarea corpului delict care aparține inculpatului Borta Ion;
- consideră că instanța de fond greșit a ignorat solicitarea de a elibera corpul delict - microbuzul de model Mercedes Benz Sprinter cu n.î, *****, or acesta a fost folosit exclusiv

de inculpatul Borta Ion la comiterea infracțiunii, este un bun care-i aparține şi îi este necesar în viața de zi cu zi.

5. Potrivit art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Procurorul, reprezentantul părții vătămate, avocații și inculpații au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe. Referințe pe cazul dat nu au parvenit.

6. Colegiul penal, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge recursurile avocaților în interesele inculpaților ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.

7. Conform art.437 alin.(1) pct.1^4) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

8. Conform art.448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

9. Conform art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, „judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat”.

10. Totodată, conform art. 364^1 Cod de procedură penală, (1) Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. (...) (10) Sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

11. Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, urmând a accepta constatarea de fapt stabilită de instanța de fond. Această cauză a fost judecată în procedura simplificată, reglementată de art.364^1 Codul de procedură penală, potrivit căreia judecata se face în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar dacă inculpatul recunoaște faptele așa cum acestea sunt menționate în rechizitoriu. Alegerea de către inculpat, până la începerea cercetării judecătorești în instanța de fond, a procedurii prevăzute de art.364^1 Codul de procedură penală, stabilește și limitele eventualelor recursuri împotriva sentinței adoptate, în care pot fi invocate doar erorile procesuale și/sau măsura de pedeapsă stabilită.

12. Ținând cont de faptul că probatoriul administrat la faza de urmărire penală a fost

acceptat de către inculpați, și pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpaților, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se conchide inutilitatea expunerii lor repetate. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpaților, instanța de recurs le însușește.

13. La pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că, inculpații Bîrcă Ion și Borta Ion au comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la faza de urmărire penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

14. Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpaților just încadrându-se în dispoziția art. 186 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de mai multe persoane.*

15. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art.61 și art.75 din Codul de procedură penală, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

16. Instanța de recurs menționează că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Astfel, contrar criticilor părții recurente, la stabilirea pedepsei penale, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpaților Bîrcă Ion și Borta Ion, de atitudinea ultimilor față de fapta comisă, de circumstanțele cauzei, în cadrul urmării penale și în instanța de judecată au recunoscut vinovăția, au comis o infracțiune cu intenție, anterior nu au fost condamnați, acordând deplină eficiență prevederilor normelor incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute, instanța de judecată just a constatat că scopul pedepsei penale va fi atins, fiindu-i stabilită pedeapsa potrivit normei art. 186 alin.(2) lit.b) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 840 unități convenționale pedeapsă care în viziunea Colegiului penal este aplicabilă situației inculpaților Bîrcă Ion și Borta Ion, care este pe măsură să ducă la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale.

17. În accepțiunea instanței de recurs, categoria și termenul de pedeapsă aplicată lui Bîrcă Ion și Borta Ion va asigura pe deplin corectarea și reeducarea inculpaților, luând în considerație realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor

infracțiuni atât de către inculpați, cât și de către alte persoane.

18. În acest sens, instanța de recurs remarcă că, sub aspectul proporționării pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia prevăzut de art. 7 Codul penal raportate la toate criteriile generale prevăzute de art.75 Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptelor în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contră el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

19. Conform dispozițiilor art.76-77 din Codul penal, circumstanțe atenuante s-au stabilit, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar circumstanțe agravante în privința inculpaților Bîrcă Ion și Borta Ion instanța nu a reținut. Analizând în cumul aceste circumstanțe, ținând cont de faptul că infracțiunea este comisă cu intenție face parte din categoria celor mai puțin grave, ținând cont de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, de persoana inculpaților, Colegiul penal reiterează că categoria și pedeapsa aplicată a fost justificată, iar Bîrcă Ion și Borta Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit.b) Codul penal, urmează să execute pedeapsa în limita stabilită sub formă de amendă în mărime de 840 unități convenționale, care este una echitabilă în raport cu valorile sociale lezate și circumstanțele comiterii infracțiunii, or în opinia Colegiului penal anume acest cuantum al pedepsei aplicate va fi în stare să atingă scopul pedepsei penale, să contribuie la restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

20. Prin urmare, Colegiul reține că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de caracterul infracțiunii reflectat în coraport cu modul și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii și pe parcursului procesului penal, unde atât la faza de urmărire penală cât și în cadrul cercetării judecătorești, depunând efort în conștientizarea infracțiunii comise, formându-și o poziție sinceră față de vinovăția pentru săvârșirea unei infracțiunii contra patrimoniului, de prezența circumstanței atenuante și lipsa circumstanțelor agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia, în concluzie, aplicarea pedepsei pecuniare, Colegiul penal o consideră una echitabilă, care va contribui în cel mai eficient mod la atingerea scopului de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

21. În recurs apărătorii au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă, invocând că procurorul la fel a solicitat o pedeapsă minimă, însă Colegiul penal va respinge solicitările avocaților în interesele inculpaților privind aplicarea unei pedepse sub formă de amendă minimă or, pedeapsa stabilită de către instanța de fond, este una echitabilă în raport

cu infracțiunea săvârșită şi în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită. Instanța de judecată este unica în măsură să aprecieze categoria și termenul pedepsei care urmează a fi aplicată, nefiind dependentă în măsură determinantă de solicitările părților, atât timp cât ține cont de criteriile de individualizare și limitele de pedeapsă. Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa aplicată inculpaților este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica cuantumul pedepsei stabilite.

22. Cu referire la criticile părții recurente privind soluția instanței de fond referitor la corpul delict – microbuzul de model „Mercedes Benz Sprinter", cu n/î *****, instanța de recurs le respinge ca neîntemeiate și apreciază justă concluzia de păstrare a acestora la dosarul penal disjuns în privința lui *****, *****și *****. Aceasta soluție este adecvată în situația care, corpurile delicte constituind probe în sensul art.93 din Codul de procedură penală, urmează a fi cercetate în cauza penală disjunsă, infracțiunea fiind comisă prin participație.

23. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din CoEDO. În asemenea situație, instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

24. În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct.1 lit.a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Respinge ca nefondate recursul avocatului Oxana Ivanov în interesele inculpatului Bîrca Ion și recursul avocatului Aftenii Marin în interesele inculpatului Borta Ion declarate împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.1-298/24 din 26 iunie 2025 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul **Alexandru Spoială**

Judecătorul **Igor Chiroșca**

Judecătorul **Mihail Proca**